

[Holstein.]

Sessionen er udskrevet til Krigstjeneste, men som ikke er blevet indkaldt til Aftjening af Værnepligten, eller som er blevet meddelt Tjenestudygtighedspas paa Grund af legemlige eller aandelige Mangler, der dog ikke i væsentlig Grad forringer hans Erhvervseyne, skal betale Værneskat til Staten. Fritagelsesbestemmelserne findes i Lovforslagets § 2, og med Hensyn til den økonomiske Rækkevidde og Beskaffenhed af Skatten skal jeg tillade mig at henvise til Bemærkningerne i Lovforslaget. Jeg skal her blot fremhæve følgende Punkter.

Lovforslaget hviler paa Grundprincipperne i et Udkast til et Lovforslag om Værneskat, som Hr. J. C. Christensen havde udarbejdet i 1901, og som findes trykt i Forsvarskommissionens Betænkning af 1902. Mit Forslag hviler endvidere ligesom Hr. J. C. Christensens Forslag i det store og hele paa Grundprincipperne i den svejtsiske Værneskatlovgivning. Jeg ønsker dernæst at fremhæve, at Hovedformalet med denne Værneskat skulde være for det første, som det fremgaar af § 4, ligesom J. C. Christensens Forslag at give Kompensation, Godtgørelse til de mindre bemidlede Soldater af de ældre Aargange, som indkaldes til fortsat Øvelse. Den højtærede Forsvarsminister har udtalt, at denne Byrde hviler tungt paa det ældre Mandskab, og deri har den højtærede Forsvarsminister ganske Ret, men den højtærede Forsvarsminister har jo draget den Konklusion heraf, at Genindkaldelsestiden burde ned sættes fra 2 Gange 28 Dage til 2 Gange 14 Dage, medens jeg drager en Konklusion ganske forskellig fra den, den højtærede Forsvarsminister har draget af dette Forhold. Men ved Siden af at raade Bod paa den Byrde, der kommer til at paahvile det mindre bemidlede ældre Mandskab under Genindkaldelserne, tilsigter Lovforslaget for det andet at skabe Midler til, at Forsvarsordningen af 1922 kan komme til at opfylde sine militærpolitiske Forudsætninger og Formaal, saaledes som disse er angivet i Venstremedlemmernes Betænkning i Forsvarskommissionen af 1922.

At Forsvarsordningen af 1922 i sin nuværende Skikkelse, selv bortset fra Saboteringer og Korrumperinger af den, ikke kan opfylde det, som i Venstrebetænkningen af 1922 var angivet som Hovedformalet med den, indrømmes nu fra alle sagkyndiges Side og vil indses af enhver Politiker, som har beskæftiget sig med Spørgsmaalet. Skal 1922-Ordningen, udført efter sine Forud-

sætninger og sit Formaal, være andet end Camouflage, er det aldeles nødvendigt, at der gives yderligere Midler dels til Vedligeholdelser og Nyanskaffelser af Materiel og dels til organisatoriske Forbedringer med Hensyn til Personeluddannelse og med Hensyn til Befalingsmandsrammerne. Det har de Aar, der er forløbet siden 1922, med al fornøden Tydelighed godtgjort.

Saaledes som jeg har beregnet Skatten — og jeg tror, Beregningerne er rigtige, naar man regner med, at der efter de gældende Regler i Værnepligtsloven og de gældende Forsvarslove vil være ca. 285 000 værneskattepligtige —, vil Skatten komme til at indbringe ca. 5 Mill. Kr. Hr. J. C. Christensen havde i 1901 ansat en Grundafgift paa 6 Kr., jeg har sat Grundafgiften til det dobbelte, til 12 Kr., hvad jeg mener er berettiget under de nuværende Prisforhold sammenlignet med Prisforholdene i 1901. Endvidere havde Hr. J. C. Christensen i Overensstemmelse med den svejtsiske Værneskat en Tillægsskat, og denne Tillægsskat har jeg sat til 20 pCt. af Formue- og Indkomstskatten til Staten. Hvis vi regner, at det Mandskab, som staaar i Værnepligtsaarene fra det 21de til det 37te Aar, gennemsnitlig har en Indkomstskat af ca. 30 Kr., saa bliver 20 pCt. heraf 6 Kr. Disse 6 Kr. lagt til de 12 Kr. giver 18 Kr., dette gennemsnitlig aarlig i 16 Aar bliver 288 Kr.; og 288 Kr. skulde, synes det mig, ikke være nogen urimelig Byrde for at slippe fuldkommen for Rekruttjeneste, slippe fuldkommen for Genindkaldelser og for den Usikkerhed navnlig i erhvervsmæssig Henseende, som Genindkaldelse medfører — Arbejdsgivere har Lov til at afskedige Mænd, som genindkaldes —, og efter al Sandsynlighed ogsaa slippe for at blive genindkaldt i Krigstilfælde. Skatten synes mig at være en billig Kompensation for Fritagelse for alle disse Byrder.

Paa det Grundlag, jeg her har angivet, vil Skatten, som sagt, indbringe i alt ca. 5 Mill. Kr. Af disse 5 Mill. Kr. regner jeg, at 1 Million eller maaske lidt over 1 Mill. Kr. vil gaa til Godtgørelse for det genindkaldte Mandskab. Saa vil der altsaa blive ca. 4 Mill. Kr. tilbage, saaledes at Forsvarsordningen af 1922, forudsat at den skal opretholdes, kan komme i Overensstemmelse med de Forudsætninger og Formaal, den har.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.